

תת"ע 6243/03/22 - מדינת ישראל נגד רומן וויטנקו

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 6243-03-22 מדינת ישראל נ' וויטנקו
תיק חיצוני: 52123230162

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	רומן וויטנקו

הכרעת דין:

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בעקבות בקשה להישפט לפיו ביום 17.12.20 בשעה 18:30 נהג ברכב מסוג רנו מ.ר. 8645837 ברחוב תנועת הנוער 3 ראשון לציון ולא ציית לתמרור 402 המוצב במקום, בכך שנכנס לדרך שלא בהתאם להוראות התמרור הנ"ל, העבירה לפי תקנה 22 (א) לתקנות התעבורה.

הכפירה

הנאשם מודה שעבר שם, ולא מכחיש שנכנס, אולם כופר בנסיבות וטוען כי המקום מבלבל.

פרשת התביעה

גב' לודמילה בולין - סירת במשטרת ישראל, באמצעותה הוגש דו"ח תנועה ת/1 שערכה ודיסק מצלמת גוף ת/2.

בחקירתה הנגדית מסרה כי הייתה מחוץ לניידת והסתכלה ישר לתמרור.

ביחס למצב התמרור ציינה:

"ש. האם לדעתך המקום מבלבל?

ת. אם מסתכלים מה רשום לא מבלבל" (ע' 4 ש' 12-13)

"ש. אני מציג לך תמונה של המקום האם לדעתך אפשר להבין מפה במזג אוויר סוער בגשם שלא רואים כלום, האם התמרור מוצג באופן ברור ולא מטעה?

ת. כן, ניתן לראות באופן ברור" (ע' 4 ש' 23-25).

התמונה הוגשה וסומנה נ/1.

פרשת ההגנה

הנאשם שבחר להעיד - מעדותו עולה כי מכיר את השטח וזאת לא הפעם הראשונה שלו במקום והמילה "פרט" בתמרור המוצב בצד ימין של הרחוב, מוסתרת על ידי תמרור של הולכי הרגל כפי שעולה מהתמונה נ/1.

הנאשם לא הכחיש שנכנס בניגוד לשני תמרורים בתוך הרחוב, אולם לטענתו התמרור הוצב בצורה שגורמת לבלבול הנהגים ולא ניתן היה להבחין בו עקב תנאי מזג האוויר, יום סוהר וגשום.

הנאשם הסביר כי השוטר הייתה בתוך הניידת ורק לאחר 100 מטרים כשעבר את התמרור כרזו לו **"זה לא יכול להיות שעמדה בחוץ"** (ע' 7 ש' 14)

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את עדת התביעה והנאשם, התרשמתי מהופעתם בפניי ובחנתי את הראיות, מצאתי כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה המרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ואנמק:

הנאשם מודה בזמן ובמקום ובכך שנכנס לרחוב בניגוד לשני התמרורים המוצבים במקום משני צידי הרחוב (ע' 6 ש' 21)

מעיון בתמונה נ/1 שצולמה על ידי הנאשם במקום ניתן לראות כי במקום מוצבים שני תמרורים "אין כניסה" בצידי הרחוב " ומתחתיהם "פרט למוניות ואוטובוסים".

הנאשם טוען שבתמרור שמוצב בצד ימין של הרחוב הוסתרה המילה "פרט" על ידי תמרור הולכי רגל שסבר שאין כניסה למוניות ואוטובוסים.

אין לקבל טענה זו של הנאשם.

ראשית, טענת הנאשם מופנית אך ורק לתמרור שמוצב בצד ימין כאשר התמרור השני המוצב בצד שמאל לא מוסתר כלל וניתן היה לקרוא באופן ברור את ההוראות ש"אין כניסה פרט למוניות ואוטובוסים".

שנית, טענתו שהמילה "פרט" מוסתרת כפי שעולה מהתמונה, מתייחסת לכל היותר לנקודה מסוימת בנסיעתו ולא לאורך כל הדרך, הרי שדה הראיה שלו נפתח כשהוא מתקדם עד שיכול לקרוא את כל המלל ההוראות.

שלישית, אם סבור היה שהשלט "הולכי רגל" מסתיר את ההוראות, היה עליו להיזהר ולבדוק מה כתוב או לפחות להביט מבט לצד השני ולקרוא מה כתוב, בתמרור בצד שמאל, לא כך פעל הנאשם.

רביעית, תמונה טענתו כאשר הוא ציין שהוא מכיר את המקום, כי אין זו הפעם הראשונה שהוא נוסע באזור זה ואמור להכיר את התמרורים.

הנימוקים הנ"ל אף יפים גם לטענתו שתנאי מזג האוויר "סוער וגשום" לא אפשרו לו לעיין בתמרור, הרי טענה זו סותרת

את עצמה כאשר הוא הבחין בתמרור וקרא שהאיסור מתייחס אך ורק לאוטובוסים ומוניות.

אם תנאי מזג האוויר לא אפשרו לו לעיין בתמרורים לא היה כלל רואה את ההוראות ו/או שמילה אחת מוסרת.

עוד אוסיף כי מעיון בסרטון המתאר את המפגש שלו עם השוטרת, ניתן לראות שאכן היה יום גשום אולם לא במצב שלא ניתן היה להבחין בתמרורים בדרך.

עוד אציין כי גם אם אניח לטובתו כי אכן לא יכול היה להבחין כלל בהדרך עקב תנאי מזג האוויר, לא היה יכול היה להמשיך בנסיעתו.

לא נשמטה מעיוני העובדה כי מסרטון ניתן לראות כי מתוך הניידת היה אדם נוסף שאולם נרשמה בכתב האישום רק עדת התביעה, יחד עם זאת לא מצאתי בזה פסול לאור העובדה כי הנאשם מודה בביצוע העבירה, וטענותיו מתייחסות לאופן הצבת התמרור והאפשרות שלו להבחין בתמרורים.

מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, בהעדר הצדדים.